

Het verslag over het laatste sessenium 2002-2008: de weg is nog open...

Persbureau 2008-09-20

In het verslag van de voorbije zes jaar, heeft Moeder Antonia Colombo tot de Kapittelleden, de processen naar voor gebracht die reeds ondernomen zijn. Anderzijds bracht ze ook de thema's naar voor die nog moeten verdiept en uitgewerkt worden in het Instituut van de Dochters van Maria Hulp. Zo werd reeds vanaf het begin naar voor gebracht dat het

“noodzakelijk is te zorgen voor een degelijke permanente vorming, om onze “eenheid van roeping steeds te bevorderen, opdat ons religieus leven vandaag een profetisch antwoord zou kunnen geven.” Het is dus belangrijk de gemeenschappelijk vorming van de DMH, van de leken en de jonge animatoren te consolideren, door het preventief systeem te verdiepen en te vertalen naar onze tijd. Vooral zal er een grote zorg moeten besteed worden aan de specifieke vorming van zusters en leken die werkzaam zijn in pedagogische middens voor kinderen, adolescenten en jongeren die minder kans van slagen hebben.”

Een tweede plan dat werd voorgesteld, is om het preventief systeem in de opvoedende gemeenschappen op te nemen en te actualiseren door opvoedend te evangeliseren en evangeliserend op te voeden in onze tijd. In het verslag werd ook duidelijk hoe “de actualisatie van het preventief systeem bijdraagt tot het doorbreken van de vicieuze cirkel van de marginaliteit door de synergie te bevorderen en mee te werken aan een maatschappij die gebouwd is op gerechtigheid, solidariteit en vrede.”

De Dochters van Maria Hulp beschouwen dat het absoluut noodzakelijk is om de “jongerenpastoraal, die een expliciete verkondiging van de persoon van Jezus inhoudt, opnieuw te lanceren; een roepingenpastoraal die een christelijke levenservaring verzekert in alle milieus en die een antwoord doet ontluiken op het plan van God en zo een roepingencultuur voortbrengt in de opvoedende gemeenschap. Deze heeft zorg voor de persoonlijke begeleiding van jongeren; voor een pastoraal die systematische opgebouwd wordt doorheen verschillende ervaringen en die uitmondt in een opvoedingsweg waar rekening wordt gehouden met de verschillende leeftijd en levenscontext van de jongeren.”